

عنوان مقاله:

تازیانہ زبان جوینی به مغولان، با کمک اشعار فردوسی

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

افسانه افروغی نیا - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی (دبیر ادبیات فارسی فرزندگان ۵ مشهد)

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش، بررسی اهداف جوینی از آوردن ابیات بی شمار شاهنامه در کتاب تاریخ جهان گشاست. نتایج تحقیق نشان داد تاریخ جهانگشای عظاملک جوینی از مآخذ مهم تاریخی در درک دوره مغول و حوادث زمان آن به شمار می آید. جوینی به واسطه مقام خود پیوسته همراه و ملازم حکام مغول بوده و این مسئله سبب می شد که او بسیاری از زد و بندهای دربار مغول و آداب حکمرانی آنها را در یاد. افزون بر آن جوینی به عنوان دبیر خاص و برای تالیف تاریخ خود نیازمند درک و آگاهی بالا و معلوماتی از تاریخ و فرهنگ گذشته ایران بود. او نزدیک به ۱۵ سال دبیر خاص امیر ارغون آقا و در چند سفر ملازم وی بود. در این سفرها عظاملک از نزدیک در جریان بسیاری از امور مغولان قرار گرفت و اطلاعات فراوانی کسب کرد که در تاریخ او دیده می شود. عظاملک پرونده دستگاه حکومتی مغولان است و بنابراین سخنان وی، زبان و بیان کسی را دارد که به ظاهر سرسپرده و جیره خوار آنهاستو نمیتوان انتظار داشت چونان منتقدی هنرآور وارد بر استخوان آنان نهاده و همه چیز را بی پرده و شفاف بیان دارد. در دوره تسلط بیگانگان، اقدامات فرهنگی و خدمات خیرخواهانه بزرگانی نظیر عظاملک جوینی همچون آبی خنک بر پیکر سوزان جامعه ایران و کور سوی امید در دل مردم به شمار می رفت. عظاملک جوینی در مدت حکومت خود در بغداد با پشتکار، هدف های اقتصادی، فرهنگی و سیاسی خود را دنبال می کرد.

کلمات کلیدی:

عظاملک جوینی، مغول، تاریخ جهانگشا، شاهنامه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1480999>

